

דינה וחבריה

לנה אלינגווד (1929)

הבית הקטן

היה פעם ארנב אפור קטן. הוא חי לגמרי לבדו בבית אפור קטן ביער.

יום אחד יצא הארנב האפור לטיול ארוך. ובזמן שהוא טייל הגיעה דינה ליער.

היא ראתה את הבית הקטן וקראה "איזה בית יפה! אני רוצה להישאר כאן, אך אינני יכולה להיות כאן לבד."

ובאותו הרגע שמעה איך מישהו קורא לה "דינה! דינה! איפה את?". בשביל הלכו בובה ודובון טדי.

אתם היו גם קרפד מנומר וסוס עץ על גלגלים. דינה רצה לקראתם. "אני שמחה שבאתם" אמרה "מצאתי בית משחקים ואני רוצה לגור כאן בקיץ,

אך לא אוכל לחיות כאן לבד." "אז תני לי להיות כאן אתך, ולא תהי לבד" אמרה הבובה.

"גם אני אשאר כאן" אמר הקרפד המנומר "אשמור על הורדים שלך מפני זבובים ויתושים."

"כולנו נישאר אתך" אמרו גם הדובון טדי וסוס העץ
"נכנס עכשיו פנימה ונסתכל."
דינה וחבריה נכנסו לבית. הם מצאו שם שלושה
חדרים. היה שם חדר שינה וחדר מגורים ומאחור
היה גם מטבח.
"כאן יהיה לנו שמח" אמרה דינה "אני אבשל

והבובה תעזור לי."
"ואני אבעיר אש" אמר הדובון טדי.
"ואני אביא עצי הסקה" אמר סוס העץ.
אבל אז שמעו דפיקות בדלת. "פתחי את הדלת
בובה" אמרה דינה. הבובה פתחה את הדלת ושם
עמד הארנב האפור.
"מה אתם עושים בבית שלי?" שאל.
"זה הבית שלך? לא ידענו" אמרה דינה.
"אנו רוצים לגור כאן" אמרה הבובה והוסיפה "מצא
חן בעינינו הבית הזה, אבל עכשיו אנו צריכים
ללכת."
"לא" אמר הארנב האפור "אל תלכו. אני לא רוצה
להיות כאן לבד. תישארו אתי. אתן לכם את הבית
שלי ואת גינת הורדים."
"וי! כמה יפה" קראו דינה וחבריה החדשים "נגור
כולנו בבית קטן ביער!"
וכך היה.

הוורדים

"אקטוף כמה ורדים" אמרה דינה "ואביא אותם
לסבתא גיא."

"האם אוכל לבוא אתך?" שאל סוס העץ "אני יכול
לשאת את הסל עם הוורדים."
כן, בוא אתי" אמרה דינה.
הם ניגשו לשיח הוורדים שליד דלת הבית.
"איפה כל הוורדים?" קראה דינה "כל הוורדים
נעלמו! מי קטף אותם?"

"צריך לשאול את הקרפד המנומר" אמר סוס העץ
"זה תפקידו לדאוג לוורדים."
"קרפד! קרפד!" קראה דינה.
הקרפד המנומר דילג מעל הדשא. "איפה הוורדים
שלי?" שאלה דינה "מי קטף אותם?"
"אינני יודע" אמר הקרפד המנומר "ישנתי."
"הבוקר ראיתי את דיק הקטן" אמר סוס העץ "היו
לו כמה ורדים. אולי הוא שקטף את הוורדים שלנו."
"אז נשאל אותו" אמר הקרפד המנומר.

"אני יודע ולא אעשה זאת יותר" אמר דיק הקטן.
"הנה הוורדים שלך דינה. אני מחזיר לך אותם"
ודיק הקטן נתן את הוורדים לדינה.
"רציתי לתת אותם לסבתא גיא" אמרה דינה "אז
בוא ונלך אליה עכשיו."
ודינה עם דיק הקטן נשאו את הוורדים לסבתא גיא,
כשסוס העץ והקרפד המנומר מלווים אותם כל
הדרך.

דינה וחבריה הלכו לביתו של דיק הקטן. הם פגשו
אותו לפני הבית. היו לו הרבה ורדים בידיים.
"למה קטפת ורדים של דינה?" שאל סוס העץ.
"רציתי לתת אותם לסבתא גיא. היא אוהבת ורדים
אדומים" אמר דיק הקטן.
"אבל זה לא בסדר שקטפת ורדים של דינה" אמר
סוס העץ.

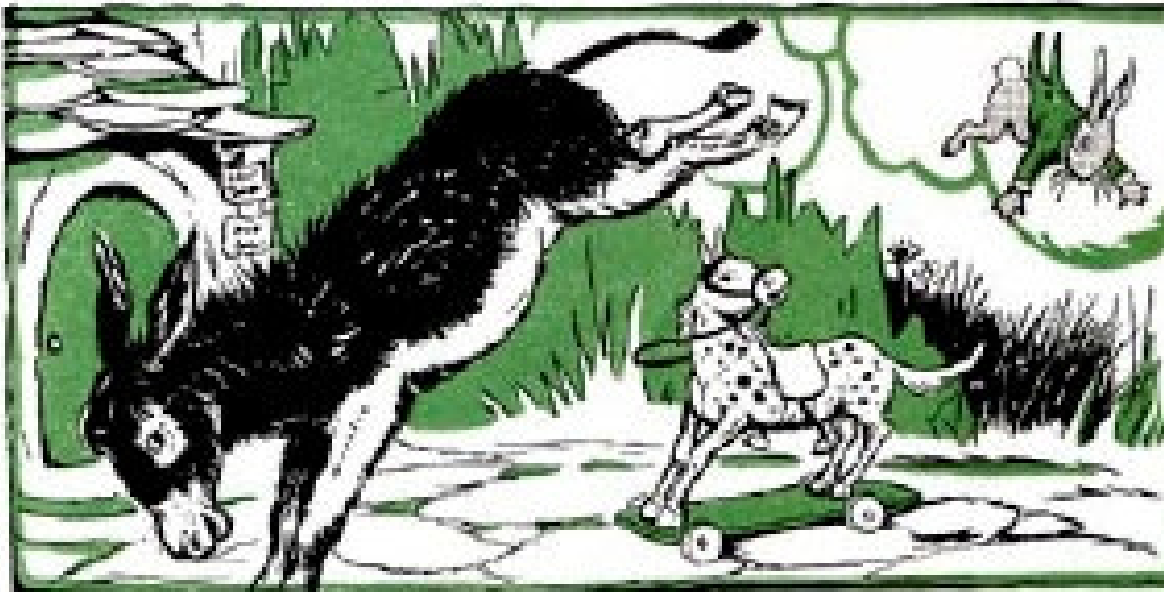
הארנב האפור רוכב

"הי סוס העץ! בוא וראה מה אני עושה" קרא הארנב האפור.

סוס העץ התגלגל מתוך הבית הקטן. גם דינה רצה לדלת. הם ראו חמור קטן. הארנב האפור ישב על גבו.

"הביטו עלי! הביטו עלי!" קרא הארנב האפור "רכבתי היום על החמור הזקן הזה. קדימה חמור! קדימה!"

אבל החמור לא זז. הוא הביט על סוס העץ וקרץ

בעין גדולה שלו. ואז בעט ברגליו האחוריות,

הארנב האפור נפל מגבו והחמור ברח.

"אוי! אוי!" בכה הארנב האפור.

דינה עזרה לו לקום. "אולי נפגעת?" שאלה.

"לא, לא נפגעתי" ענה הארנב האפור "אבל איפה

עכשיו החמור שלי?"

"הוא רץ בשביל" אמר סוס העץ "צריך לרוץ אחריו."

הם כולם רצו אחרי החמור ואז פגשו את הכלב

הגדול.

"אולי ראית את החמור שלי?" שאל הארנב האפור.

"כן, ראיתי" ענה הכלב הגדול "הוא רץ לסככה שלו."

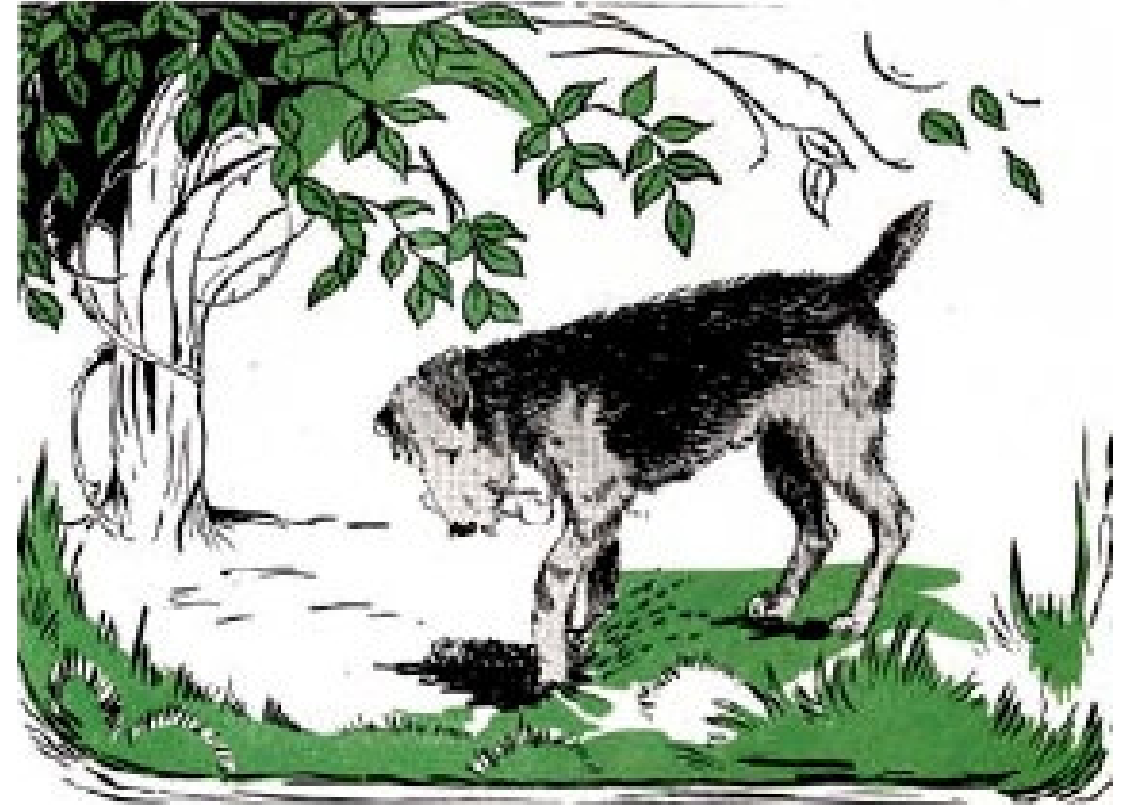
דינה עם חבריה הלכו לסככה ושם מצאו את החמור.

"צא ותן לנו לרכב על גבך" אמר הארנב האפור.
 "לא, לא" ענה החמור "עכשיו אני רוצה לאכול. היום לא תרכבו כבר עלי."

"הנה גור קטן" אמר הכלב הגדול "אולי גם הוא רוצה עצם. אני לא אסתיר את העצם השניה ואתן לו אותה."
 הכלב הגדול לקח את העצם ורץ בשביל אל הגור. הגור ראה את הכלב הגדול ונבהל.
 "וי! הנה רץ הכלב הגדול. צריך לברוח" וברח.
 הכלב הגדול עזב את העצם "עצור! עצור!" קרא

"יש לי עצם בשבילך!". אבל הגור לא שמע.
 הגור רץ עד שפגש את סוס העץ.

יום אחד דינה נתנה לכלב הגדול שתי עצמות.
 הכלב הוציא אותן מהבית.
 "אסתיר אותן תחת שיח הוורדים" אמר.
 הוא חפר בור תחת השיח ושם שם עצם אחת.
 ואז ראה על השביל גור כלבים קטן.

"יפה מצדך" אמר סוס העץ "הגור ישמח לקבל
עצם. תן לי אותה."
הכלב הגדול נתן את העצם לסוס העץ, וזה הביא
אותה לגור הקטן.

"בוא לשחק אתי" אמר לו סוס העץ.
"לא, לא אוכל לשחק" אמר הגור "הכלב הגדול
רודף אחרי. אני מפחד! אני מפחד!"
סוס העץ התגלגל בשביל עד שפגש את הכלב
הגדול.
"עצור, כלב! עצור!" קרא סוס העץ "אל תפחיד את
הגור הקטן." הכלב הגדול עצר. "למה הגור הקטן
פחד?" שאל. "לא התכוונתי לפגוע בו. רק רציתי
לתת לו עצם."

הקרפד המנומר יוצא להפלגה

"הידד! נפליג" קרא הדובון טדי.

הקרפד המנומר קפץ לתוך הספינה. הדובון טדי קפץ אחריו. קצה אחד של הספינה היה על החוף אבל טדי דחף אותה לתוך המים. הספינה הפליגה בנחל.

"לאן נגיע בספינה?" שאל הקרפד המנומר.

הקרפד המנומר הלך לנחל כדי לשתות מים.
"הי טדי! ראה מה מצאתי!" קרא הקרפד המנומר.
הדובון טדי רץ אליו. "מה מצאת?" שאל.
"מצאתי ספינה קטנה" אמר הקרפד המנומר "ואני רוצה להפליג בה. בוא אתי טדי."

"היא תוכל להמשיך במים עד הים" אמר הדובון טדי. הוא נשכב בספינה ועצם עיניים. "אני רוצה לנום קצת" אמר "אני עייף מאוד."
"אני לא רוצה לישון" ענה הקרפד המנומר "אני אוהב להפליג במים."
במשך הרבה זמן הקרפד המנומר עמד בספינה. הוא הביט על המים, הוא הביט על העצים ועל הדשא. בסוף השמש שקעה והקרפד המנומר נשכב לישון.
הוא ישן עד הבוקר.
"טדי! טדי! התעוררת כבר?" הוא קרא.

אבל הדובון טדי לא היה שם. הקרפד המנומר היה לבד בספינה הקטנה.
"אני רוצה הביתה" אמר לעצמו "זה לא נעים להפליג לבד. מעניין לאן הגעתי."
הוא ניגש לדופן הספינה והסתכל על החוף. הוא ראה את הבית הקטן ואת שיח הוורדים של דינה. הקרפד המנומר שפשף את עיניו והביט שוב.
בדיוק אז הגיעו דינה ודיק הקטן לנחל.
"איפה הספינה שלי?" שאל דיק "השארתי אותה כאן בערב."
"אני רואה אותה" ענתה דינה "היא הפליגה לאורך הנחל"
"היא לא יכלה להגיע רחוק" אמר דיק הקטן "קשרתי אותה בחבל לעץ". הוא משך את החבל והביא את הספינה לחוף.
הקרפד המנומר קפץ לגדה.
"הי! קרפד, איפה היית?" שאלה דינה.
יצאתי להפלגה אבל לא הגעתי רחוק" ענה הקרפד המנומר "עכשיו אני צריך לטפל בורדים שלך."

הקרפד המנומר חזר לבית של דינה. שם מצא את
הדובון טדי שישב תחת שיח הוורדים.
"חזרת?" שאל טדי.
"כן" ענה הקרפד המנומר "ברחת ועזבת אותי לבד.
לא נעים להפליג לבד. אשאר כאן ואטפל בוורדים."

מפתח הדלת

יום אחד, כשהדובון טדי הגיע לבית הקטן האפור
ביער, הוא ראה את דינה שישבה על המפתן
ובכתה. דמעות זלגו בלחייה.
"אל תבכי" אמר לה הדובון טדי "ספרי לי מה קרה."

"אבדתי את המפתח לבית הקטן שלי" אמרה דינה
"הבוקר נעלתי את הדלת ועכשיו אבדתי את
המפתח."
"אולי הוא בכיס שלך?" שאל טדי.
"לא, הוא לא כאן" אמרה דינה והתחילה שוב
לבכות.

הדובון טדי הסתכל לתוך חור המנעול. הוא הסתכל
תחת השטיח לפני הדלת, אבל המפתח לא היה
שם.

בדיוק אז עבר שם סוס העץ. "אל תבכי, דינה" אמר

סוס העץ "בואי וניכנס לבית."
"היא לא יכולה להיכנס" אמר הדובון טדי "היא
אבדה את המפתח ולא יכולה לפתוח את הדלת."

"אקרא לדיק הקטן" אמר סוס העץ "אולי הוא ימצא את המפתח."

כעבור רגע הוא חזר עם דיק.

"איפה שמת את המפתח?" שאל דיק הקטן.

"אינני יודעת" אמרה דינה.

"זה מפתח קטן?"

"לא, הוא גדול מאוד. הוא קשור בשרוך אדום."

דיק חיפש בדשא ואחר כך הביט על דינה.

"הי, דינה, דינה!" קרא דיק הקטן "הנה שרוך אדום

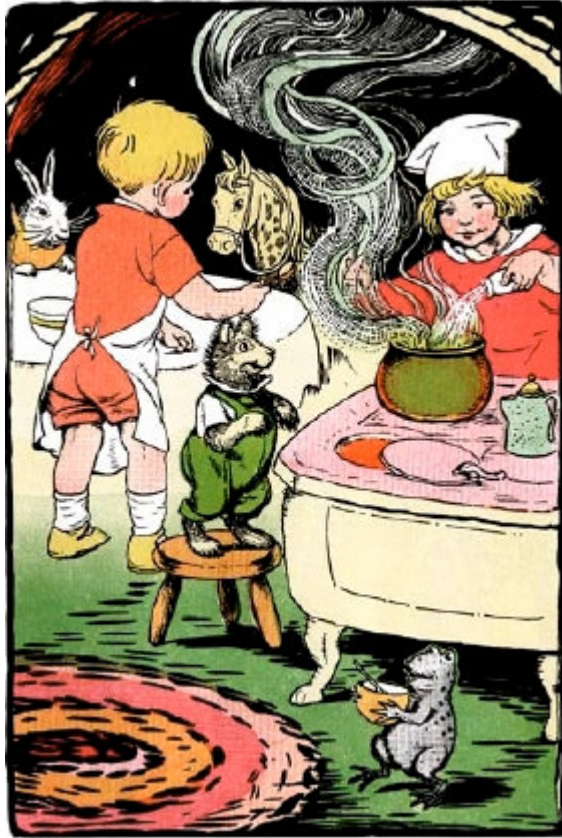
על הצוואר שלך."

דינה שמה את ידה על הצוואר. ושם היה המפתח!

מרק לארוחת ערב

"מה נאכל הערב?" שאלה דינה.
"אולי נבשל מרק" הציע דיק הקטן.
"נבשל מרק כרוב עם גזר וסלק" אמר הדובון טדי.
"הארנב האפור אוהב מרק כזה"
"ראשית כל נבעיר אש" אמרה דינה.
"אני אביא עצי הסקה" אמר סוס העץ.
"ואני אביא מים" אמר דיק הקטן. הוא הלך לנחל
והביא מים. את המים הוא שם בסיר גדול, אבל
המים ברחו מהסיר.
"מה נעשה?" קראה דינה "בסיר המרק שלנו יש
חור גדול."
"אביא את הסיר שלי" אמר דיק הקטן והלך. הוא
חזר עם סיר מרק גדול. הארנב האפור בא אתו
והביא גזרים וראש כרוב.
אחריהם בא הקרפד המנומר עם סלקים אדומים
קטנים.

מרק טעים."
 "אוי! אוי! שמתי יותר
 מדי פלפל לקערה שלי"
 קרא הדובון טדי "זה
 שורף לי בלשון!"
 "אז תוסיף קצת מרק
 ואל תשפוך יותר פלפל.
 מרק חריף לא בריא"
 אמרה דינה.

"עכשיו אפשר לבשל מרק" אמרה דינה. היא רחצה
 את הגזר ואת הסלק. דיק הקטן חתך את הכרוב
 לחתיכות קטנות. את הכל הם הכניסו למים.
 האש דלקה יפה. דינה הוסיפה מלח ופלפל לסיר,
 הדובון טדי פרס לחם ודיק הקטן ערך את השולחן.
 "המרק התבשל" אמרה דינה. הדובון טדי ודיק
 הקטן הורידו את הסיר מהאש ומילאו את קעריות
 המרק.
 סוס העץ טעם מהמרק "מממ.. מממ.." אמר "זה

במורד הדרך

החנווני יצא לקראתה.
"יש לך ביצים טריות?" שאלה דינה.
"כן, יש לי ביצים נהדרות" ענה החנווני.
"אז שים אתן בסל שלי" אמרה דינה.
החנווני מילא את הסל.
דינה עלתה שוב על גבו של סוס העץ והם התחילו
לחזור הביתה. במורד הגבעה דינה התחילה
לפחד.

"תרצה להסיע אותי, סוס העץ?" שאלה דינה. אני
צריכה להביא ביצים ממכולת."
"בואי, קפצי על הגב שלי" ענה סוס העץ.
דינה עלתה על גבו של סוס העץ וסוס העץ התחיל
להתגלגל עד שהגיע לגבעה.
"יהיה לך קשה לעלות במעלה הגבעה. אלך ברגל"
אמרה דינה. היא ירדה והלכה ברגל עד המכולת.

הם התגלגלו מהגבעה כל פעם יותר מהר ובסוף
 סוס העץ עלה על אבן ונפל. גם דינה נפלה.
 הם קמו לאט.
 "לא קרה לי כלום" אמרה דינה "אתה נפגעת?"
 "לא" ענה סוס העץ "לא נפגעתי. אבל מה אם
 הביצים? הן בוודאי נשברו."
 "הביצים?" קראה דינה "אוי! שכחתי את הביצים.
 השארתי אותן במכולת! הביצים שלי שלמות אבל
 אנו מוכרחים לחזור למכולת ולקחת אותן!"

"עצור" אמרה "המורד הזה מאוד תלול. אני
 מפחדת. אלך ברגל."
 אלא שסוס העץ לא יכול היה לעצור. הוא התגלגל
 במורד.
 "אינני יכול לעצור!" הוא אמר "תחזיקי טוב, דינה!"

ערמת החול

"דינה" אמר דיק הקטן "יש לי ערמת חול חדשה מאחורי הבית. בואי לשחק שם."
דינה ודיק הקטן רצו אל ערמת החול. גם גור הכלבים והדובון טדי באו אתם.
"קחי את הדלי שלי וגם את האת. נבנה בית בחול."
"אני לא יכול לבנות בית" אמר הגור "אבל אוכל לגרד חור גדול בחול."
"ואני אעזור לך לחפור" אמר הדובון טדי.

הגור וטדי חפרו חור גדול בחול. דינה ודיק הקטן שיחקו בחול ואחר כך חזרו הביתה. הגור הלך אתם ביחד.

"אסתתר" חשב הדובון טדי. הוא קפץ לתוך החור שחפר והתכסה בקצת חול. "תמצאו אותי" קרא. אבל אף אחד לא בא.

בלילה דיק הקטן התעורר. מישהו קרא "דיק! דיק! הלכתי לאבוד! בוא ותמצא אותי!"
דיק הקטן הציץ מהחלון. הוא ראה את ערמת החול וראש חום קטן מציץ ממנה.

"מי זה יכול להיות?" חשב. הוא רץ החוצה ומצא את הדובון טדי בתוך החול. דיק עזר לטדי לצאת ושאל "אבל איך קרה שנפלת פנימה?" "קפצתי לחור" אמר הדובון טדי "רציתי להסתתר לפניך אבל אתה הלכת ולא יכולתי לצאת. כבר אף פעם לא אסתתר יותר."

המרוץ

"מי יתחרה אתי בריצה?" שאל גור הכלבים הקטן.
 "אני" ענה הארנב האפור "נרוץ מהסככה ועד
 הנחל."

כולם באו לראות את המרוץ. באה דינה ודיק הקטן,
 הכלב הגדול וגם חתול, סוס העץ והדובון טדי. גם
 החמור הזקן יצא מהסככה.

"תעמדו זה ליד זה" אמר החמור "אתן לכם אות
 מתי לרוץ."

הגור והארנב האפור נעמדו ליד החמור.

"אחד.. שתיים.. שלוש.. רוץ!" קרא החמור הזקן.
 הגור והארנב האפור התחילו לרוץ.
 "הגור שלי מהיר" אמר דיק הקטן "הוא בוודאי
 ינצח". הוא קפץ בשמחה ונפנף בכובעו.

הארנב האפור קפץ שוב מעל הנחל. "האם ניצחתי?" שאל.

"לא, אני ניצחתי במרוץ" אמר הגור הקטן. "שניכם ניצחתם" אמרה דינה "אתן לכם עכשיו פרסים. הנה עצם בשביל הגור ושני גזרים לארנב." "תודה" אמר הגור "מתישהו עוד נתחרה שוב בריצה."

הגור רץ כמה שרק יכול היה. הוא הגיע לנחל אבל לא יכול היה לעצור.

"פלאש!" נפל הגור למים.

"הידד לגור שלי!" קרא דיק הקטן "הוא ניצח המרוץ."

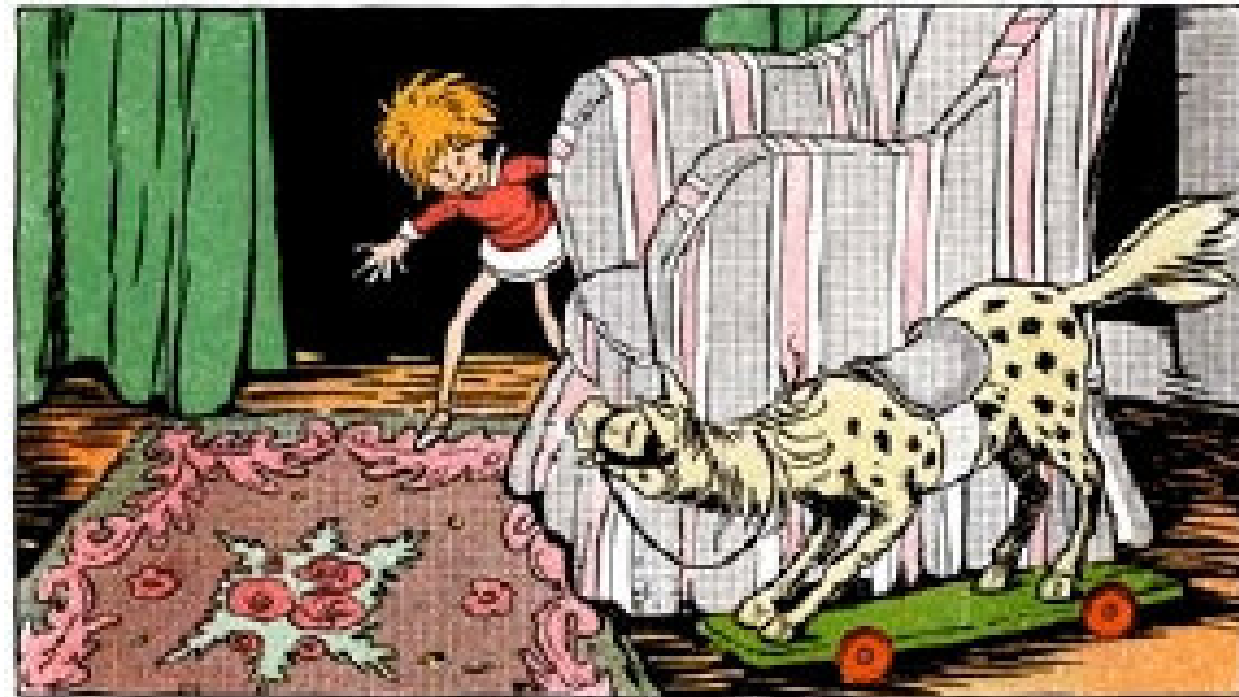
אז הגיע לנחל גם הארנב האפור. הוא קפץ מעל הנחל ומעל ראשו של הגור הקטן.

"הידד לארנב!" קרא החמור הזקן "הוא ניצח!" הגור הקטן יצא מהמים רטוב מאוד.

מחבואים

"אולי נשחק במחבואים" הציע סוס העץ.
"תשחקי אתי, בובה?"
"כן" אמרה הבובה "רוץ ותסתתר. אני אחפש אותך." היא הסתירה את פניה בידיים.
סוס העץ הסתתר אחרי הכיסא.
"עכשיו אחפש אתך" אמרה הבובה. היא חיפשה תחת השולחן. היא חיפשה אחרי הדלת.
היא הסתכלה אחרי הכיסא.

הבובה" אמר סוס העץ "אנו משחקים במחבואים ואני לא מוצא אותה."

"מצאתי!" קראה הבובה "אחד-שתיים-שלוש!
מצאתי את סוס העץ!"
"עכשיו אני אסתיר את עיניי" אמר סוס העץ.
הבובה רצה והסתתרה. סוס העץ חיפש בכל החדר ולא מצא אותה.
"היא לא תחת השולחן, ולא אחרי הדלת, ולא אחרי הכסא" אמר "אז איפה היא יכולה להיות?"
בדיוק אז נכנסה דינה לחדר. "עזרי לי למצוא את

"הנה אני" קראה הבובה ויצאה מסל הניירות.
 "הה-הה" צחק סוס העץ "זה מקום טוב להסתתר
 בו. דינה ואני גדולים מדי ולא היינו יכולים להסתתר
 בסל הניירות."

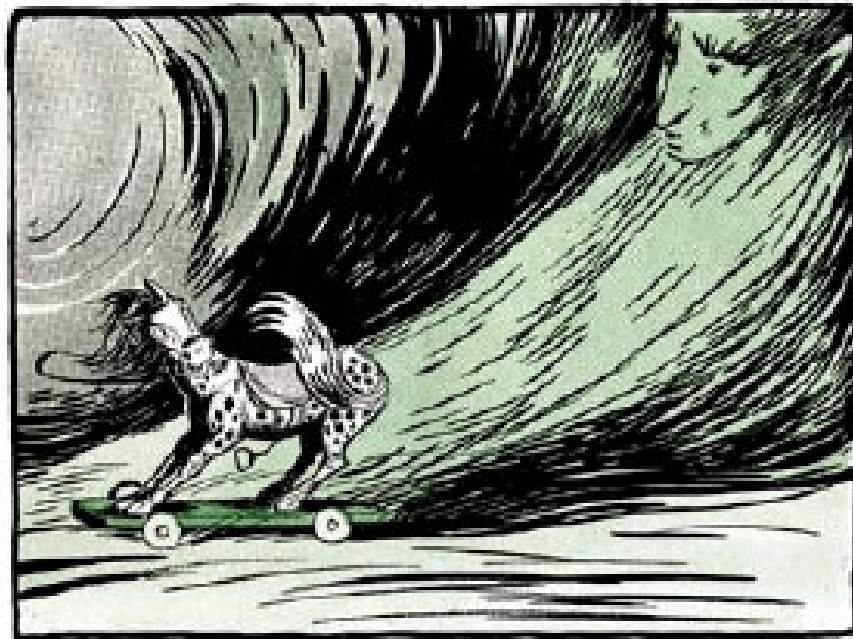

דינה חיפשה את הבובה. "איפה את בובה. אנו לא
 מצליחים למצוא אותך. אנו נכנעים" אמרה.

הרוח

"הו!" קרא סוס העץ "אני רץ מהר! הרוח מריצה אותי ואינני יכול לעצור. אנה רוח, אל תדחפי אותי כל כך חזק."
"הוו! הוו!" אמרה הרוח "אני נושבת, נושבת, נושבת!"
היא נשבה עוד יותר חזק.
סוס העץ הגיע עד הבית של דינה ולא יכול היה לעצור. זבנג! הוא דפק בקיר.
"אוי!" קרא "נפגעתי באף! הרוח לא נותנת לי לעצור. אוי! אוי!"
"הוו! הוו! אני נושבת!" אמרה הרוח.

"הוו! הוו!" אמרה הרוח "אני נושבת, נושבת, נושבת! הוו! הוו! הוו! אני נושבת כל הזמן. הנה סוס העץ שמתגלגל על הגלגלים שלו. אריץ אותו מהר!"
והיא נשבה על סוס העץ.

"התפוחים האלה גבוהים מאוד" אמרה "איך אגיע אליהם?"

"הוו! הוו!" אמרה הרוח "אני נושבת! אני תמיד נושבת! האם לקטוף לך את התפוחים?"
"כן, בקשה!" קראה דינה.

"הוו! הוו! נשוב!"

נשוב!" אמרה הרוח.
התפוחים נפלו מהעץ
ישר לתוך הסל של
דינה.

"תודה לך, גברת
רוח! יפה שעזרת לי
לקטוף תפוחים"
אמרה דינה.

"הוו, אוו!" אמרה
הרוח "אני אוהבת

לעזור לילדות נחמדות."

דינה חזרה לבית הקטן.

"הרוח העיפה את העפיפון שלי!" סיפר דיק הקטן.

דיק הקטן הפריח את העפיפון שלו.

"הוו! הוו! הוו!" אמרה הרוח.

"הרוח מעיפה את העפיפון שלי גבוה לשמיים" אמר
דיק הקטן. אבל אז הרוח נשבה חזק יותר, החבל
נקרע והעפיפון ברח.

"קרעת את החבל, גברת רוח" אמר דיק הקטן
"אנה הפסקי. תני לעפיפון שלי לרדת. זה עפיפון
חדש שלי. אינני רוצה לאבד אותו."

"הוו! הוו!" אמרה הרוח "אני נושבת. אני נושבת
תמיד!"

דינה עמדה תחת עץ התפוח. בידה החזיקה סל
גדול והסתכלה על התפוחים שעל העץ.

"הרוח פגעה באף שלי!" אמר סוס העץ.
 "זה רע מאוד" אמרה דינה "אבל היא עזרה לי
 לקטוף תפוחים מהעץ. ראו את כל התפוחים
 האלה! נוכל לעשות עוגת תפוחים לארוחת ערב."

סוס העץ הלך לבקר אצל סבתא גיא. "לחתול קר

בכפות רגליו" אמר "הוא לא יכול לשחק אתנו. הוא זקוק לכפפות."
"אעשה לו כפפות" אמרה סבתא גיא.
היא סרגה כפפות, כיבסה אותן ותלתה על חבל לייבוש.

הגור הקטן ראה את הכפפות. "אני רוצה אותן"
אמר "אינני יכול ללבוש אותן כי הן קטנות מדי, אבל הן יפות."
הוא הוריד את הכפפות ורץ אתן בשביל.
"הגור לקח את הכפפות של החתול" קרא הדובון
טדי "רוץ אחריו, סוס העץ! עצור אותו! רוץ!"

הכפפות של החתול

ליד האש ישב חתול והושיט את הכפות שלו כדי לחמם אותן.
"בוא לשחק אתנו" אמר לו סוס העץ.
"לא" אמר החתול "הרגליים שלי קרות. אני רוצה לחמם אותן ליד האש."

הדובון טדי וסוס העץ רצו אחרי הגור הקטן. הגור הפיל את הכפפות, רץ הביתה והסתתר תחת מיטה.

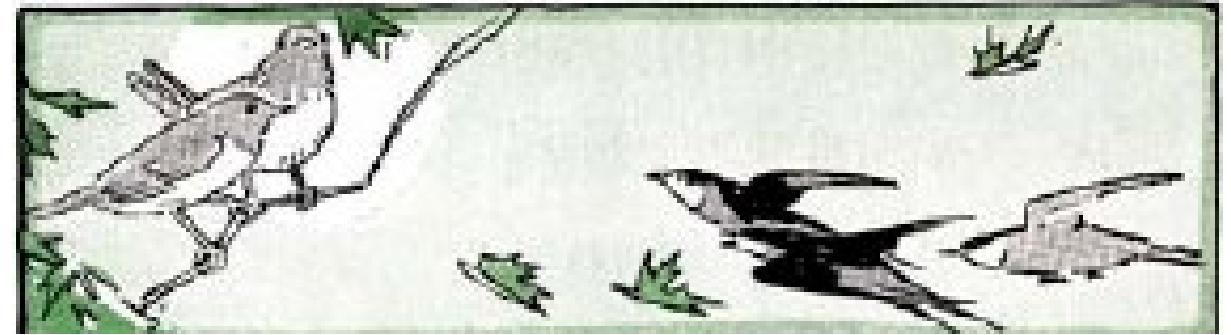
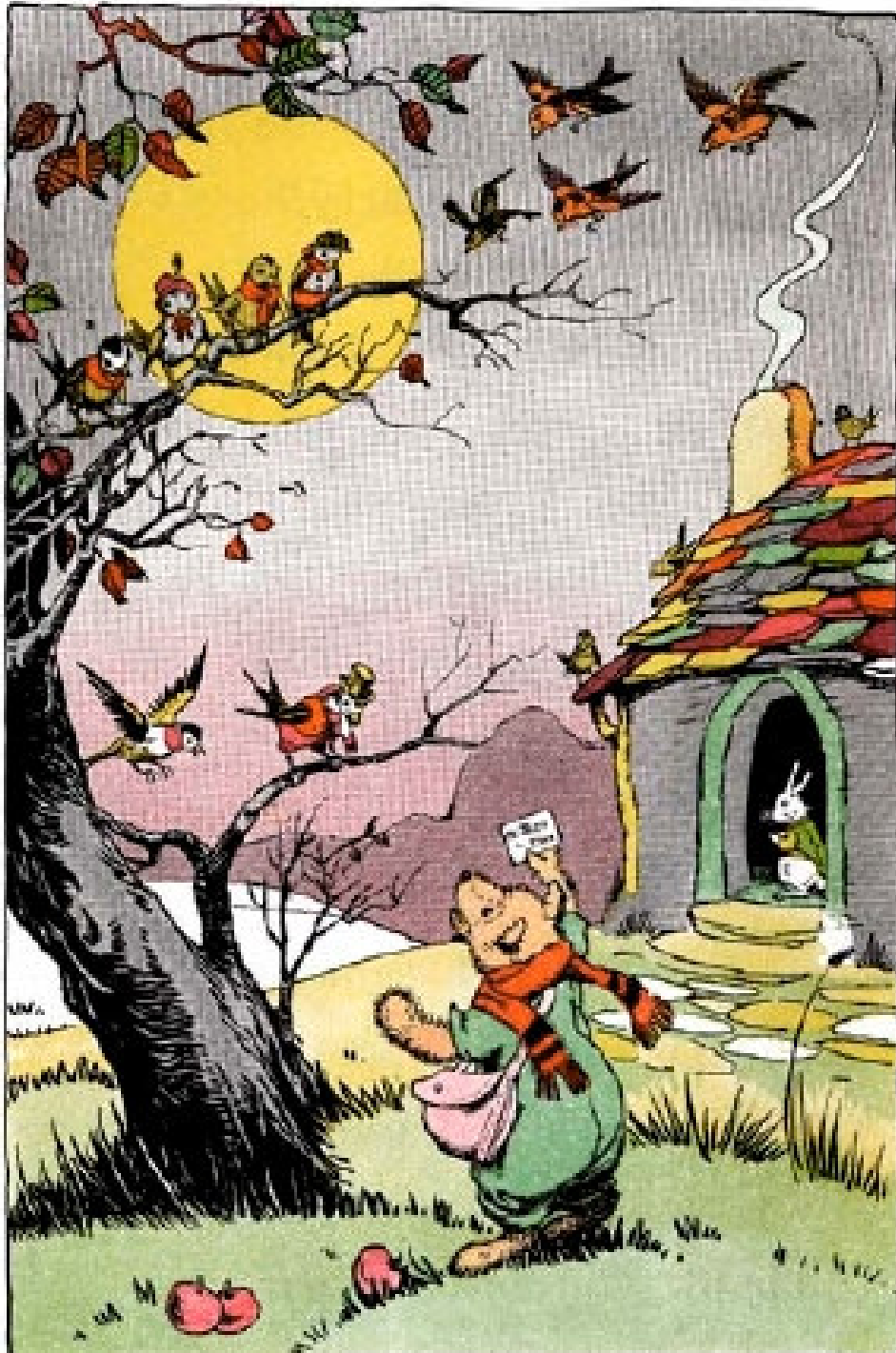
"עכשיו צריך שוב לכבס את הכפפות" אמר הדובון טדי.

סבתא גיא כיבסה את הכפפות, אבל הפעם תלתה אותם לייבוש בתוך הבית. אחר כך סוס העץ לקח אותן והביא לחתול. "הנה כפפות בשבילך, חתול" אמר "סבתא גיא עשתה אותן כדי שתוכל לשחק אתנו."

"הו תודה, תודה לכם!" אמר החתול. הוא שם את הכפפות על רגליו ויצא החוצה עם כולם. שם הם התחילו לשחק בדילוגים. "אחד, שתיים, שלוש, הופ! אחד, שתיים, שלוש, הופ! אחד, שתיים, שלוש, הופ!" "נעים לשחק אתכם" אמר החתול "אני אוהב זאת מאוד. ואני אוהב את הכפפות החדשות שלי."

מסיבת הציפורים

"בקרוב יגיע חורף קר" אמרה דינה.
"נכון" ענה סוס העץ "הציפורים תעזובנה כבר
מחר."

"אז אולי נכין להן מסיבת פרידה" הציע דיק הקטן.
"כן, נכין מסיבת פרידה לציפורים" אמר הדובון טדי.
"אביא קצת לחם למסיבה" אמר דיק הקטן.
"אכין עוגה" אמרה דינה "והרוח תקטוף לנו כמה
תפוחים מהעץ".

"ואני אביא תירס משדה" אמר סוס העץ.
"ואני אביא שיבולת שועל" הוסיף החמור הזקן.

"אלך בין העצים ואזמין את הציפורים למסיבה"
אמר הדובון טדי.

"אמור להן לבוא בשעה שלוש אחר הצהריים"
אמרה דינה.

הדובון טדי הלך מעץ לעץ. "בואו למסיבה" אמר
לציפורים "בואו לבית המשחקים של דינה בשלוש
אחר הצהריים."

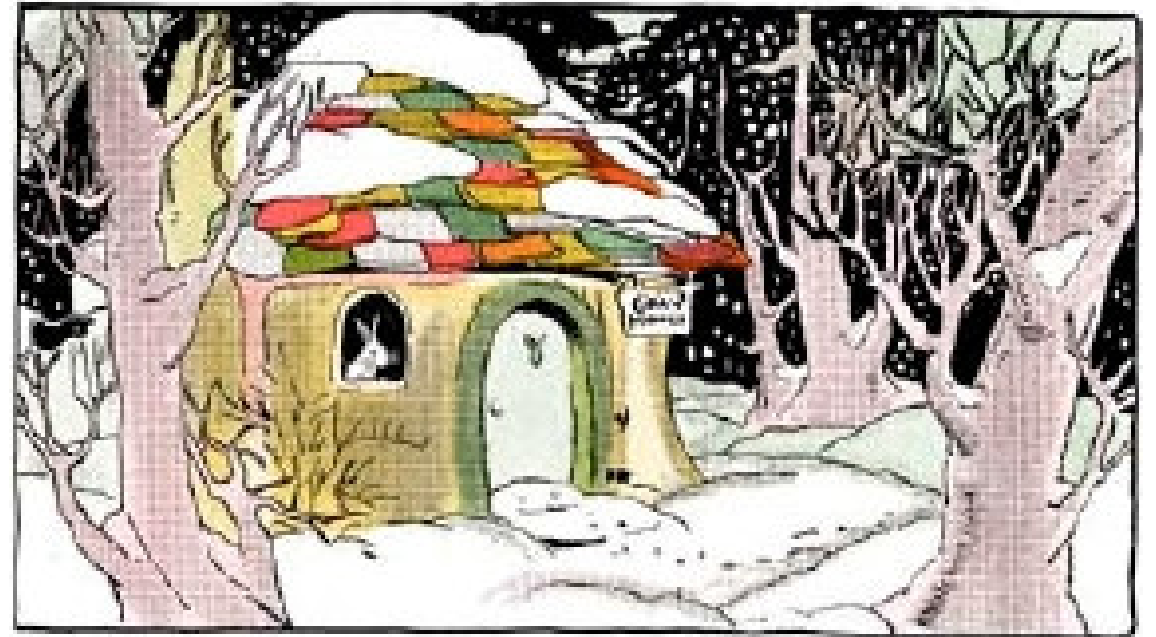
"נשמח מאוד לבוא" אמרו הציפורים "תודה רבה
לכם."

הציפורים שמחו במסיבה. הן שרו שירים יפים
ושיחקו במשחקים שונים ואחר כך אכלו כולם את
ארוחת הערב.

"בילינו נהדר" אמרו הציפורים לדינה "תודה רבה
לך."

"שלום, ציפורים" אמרה דינה וכך גם אמרו כל
ידידיה "חזרו לכאן בשנה הבאה."
"שלום" אמרו הציפורים "נחזור באביב" והן עפו
לארצות שבהן אין חורף בכלל.

דינה חוזרת הביתה.

"הציפורים עזבו והחורף מתקרב" אמרה דינה לחבריה "איננו יכולים להישאר כאן, בבית המשחק שלנו, במשך כל החורף."
"נכון" אמר הדובון טדי "כי יהיה לנו קר מדי."
הבובה טאטאה את הבית והדובון טדי ניגב אבק.
סוס העץ והארנב האפור רחצו את החלונות.

הארנב האפור פתח את דלת הבית ונכנס פנימה.
"אינני יכול לעזוב" אמר "אני צריך לטפל בבית שלי"
אמר, וסגר אחריו את הדלת.

"כן" אמרה דינה "הגיע זמן לסגור את הבית."
"הידד!" קרא הדובון טדי, אבל הארנב האפור נראה
עצוב. "אינני רוצה ללכת" אמר "הבית הקטן הזה
הוא ביתי. אני רוצה להישאר כאן."
"אפילו בחורף?" שאלה דינה.
"כן, גם בחורף" ענה הארנב האפור.
"אז תישאר כאן ותשמור טוב על הבית עד שנחזור
הנה" אמרה דינה.
היא נתנה לארנב האפור את מפתח הבית ואז, יחד
עם כל חבריה, הלכה בשביל ויצאה מהיער.